

4 Paragrapher optagne efter Forordningen af 5te Juni 1848, alene med nogle faa Forandringer, som følge deels af det Foransførte om Sandsynligheden af, at Finantsministeriet maaskee ganske eller tildeels kan undgaae Udstedelsen af Creditbeviser, deels af den kortere Termin for Krigsskattens Opkrævning, som foreslaaes i den nu forelagte Lov i Sammenligning med Forordningen af 5te Juni 1848.

Sidstnævnte Forordnings § 5 er udeladt, som angaaende et i en Lov ikke hjemmehørende Administrations-Uliggende.

Til § 5.

Den Præsterne paalagte Andeel i den sidst udfrevne Krigsskat bestod i directe Beskatning af de dem tillagte Jorder og Tiender.

Derved ere de, navnlig Præsterne paa Landet, komme under ugunstige Vilkaar i Sammenligning ikke blot med Statens øvrige Embedsmænd, men ogsaa med andre Besiddere af Jord og Tiender.

I sidste Henseende maa det bemærkes, at Præsterne, uagtet de efter Maaden, hvorpaa de besidde de besattede Gjenstande, nærmest maatte være at betragte ifkun som Brugere, dog ere i Forhold til Krigsskattsbyrden satte ved Siden af Giere, og det endog uden at den til Lettelse for Giere givne Bestemmelse om Prioritetshavernes Andeel af Krigsskatten ordentligvis vil kunne komme Præsterne til gode, idet den ommeldte Bestemmelse i Reglen ikke kan finde Anvendelse paa de, en stor Deel af Præstekaldene paahvilende, ofte betydelige, extraordinaire Byrder, saasom Enkepensioner, Refustoner, Renter og Afdrag paa Bygningsgjeld, m. v.

Medens andre Embedsmænd, hvis Indtægter ikke have udgjort over 600 Rbd., have været aldeles fritagne, og de med overstigende Indtægter af indtil 1600 Rbd. ifkun have erlagt $\frac{1}{8}$ af Overskuddet, have derimod Præster i mindre Rald med Netto-Indtægt af 6 à 700 Rbd. maattet, selv efter tilstaaet Moderation i Genhold til allerhøieste Resolution af 26de August 1848, bære en Krigsskat af $\frac{1}{10}$ til $\frac{1}{8}$ af hele Indtægten, ligesom Krigsskatten for Præsterne har i Gjennemsnit medtaget et Beløb af over $\frac{1}{10}$ (130,000 Rbd.) af Total-

summen af samtlige Præstekalds Indtægter (c. 1,245,000 Rbd.).

Den Lettelse i Krigsskattsbyrden, paa hvilken Præstestanden efter det Foransførte har Krav, vilde ikke komme den til Deel i et nogenlunde ligeligt Forhold, naar ikke desto mindre selve den brugte Beskatningsmaade skulde bibeholdes, idet Byrden da endnu stedse vilde trykke de mindre Præstekald med uforholdsmæssig Haardhed.

Da det derhos er naturligt og meest retfærdigt, at Præsterne i Henseende til Andeel i Krigsskattsbyrden sættes paa lige Vilkaar med den øvrige Embedsstand, og denne Grund i samme Grad er anvendelig paa samtlige geistlige Embedsmænd, ere som Følge heraf Geistlighedens Jorder og Tiender undtagne fra Beskatningen efter Forslaget i nærværende Paragraph, men derimod denne Embedsstands Indtægter indbefattede under Reglerne for Gagekrigsskatten.

I Overensstemmelse hermed er ogsaa forbeholdt med Hensyn til andre Embedsmænds Jorder og Tiender.

Naar de her omhandlede Embedsjorder have i Brug af Andre, er det en Selvsølge, at den Brugereren paalagte Andeel bliver af ham at tilsvare.

Den tilsvarende § i Forordningen af 5te Juni 1848 har bestemt Gierens Andeel i Krigsskatten af Jord til $\frac{2}{3}$, saa at Brugereren ifkun havde at udrede den øvrige $\frac{1}{3}$.

Dette Delingsforhold findes passende at kunne bibeholdes, forsaavidt Brugen er overdraget paa Aaremaal eller Opstiggelse.

Er Brugen derimod overdraget i Livsfæste, findes Krigsskattsbyrden at burde deles lige mellem Gier og Bruger, saa at de udrede hver det Halve.

Det er herved at mærke, at hiint tidligere Delingsforhold mindre var at betragte som i og for sig passende, end som lempet efter de daværende Forhold, idet det foregaaende Aars høie Kornpriser havde sat Godsseieren istand til at bære en under almindelige Omstændigheder uforholdsmæssig høj Andeel af den paagjeldende extraordinaire Byrde, der ikke desto mindre har rammet Mange, især i Jylland, hvor Landgilden i Almindelighed er lavere end i Stift-